

(19) **DANMARK**

(12) **FREMLÆGGELSESSKRIFT** (11) **147203 B**

DIREKTORATET FOR
PATENT- OG VAREMÆRKEVÆSENET

(21) Patentansøgning nr.: **4618/76**

(51) Int.Cl.³: **E 01 C 5/06**

(22) Indleveringsdag: **14 okt 1976**

(41) Alm. tilgængelig: **15 apr 1978**

(44) Fremlagt: **14 maj 1984**

(86) International ansøgning nr.: —

(30) Prioritet: —

(71) Ansøger: **PETER OLE SIEGFRED *HASS; Ærtebjergvej 10, 4660 Store Heddinge, DK.**

(72) Opfinder: **Samme.**

(74) Fuldmægtig: —

(54) **Belægningssten**

DK 147203 B

Opfindelsen angår en belægningssten med en i hovedsagen I-formet, centralsymmetrisk facon og til brug ved belægning af f.eks. veje og pladser.

Der kendes belægningssten, som har symmetrisk, i hovedsagen I-formet facon, idet tysk fremlæggeskrift nr. 1.534.423 viser en sådan sten, som nedlægges med længdeakserne skiftevis i den ene og den anden af to retninger, der er vinkelrette på hinanden, men faconen indebærer ikke, at stenene hindres i at kunne vandre fra hinanden i den færdige belægning, hvorfor stenen ikke kan anses at have bedre sammenlåsende effekt end de almindelig kendte typer belægningssten.

Formålet med opfindelsen er at anvise en belægningssten af den omhandlede art, der er udformet på en sådan måde, at den i den færdige belægning er således sammensat med nabostenene, at belægningen er sammenlåst for kræfter i alle retninger i belægningens plan. Dette opnås med en belægningssten, der er udformet som angivet i kravets kendetegnende del. På grund af stenens særlige udformning og specielt i en asymmetrisk facon sikres det, at stenens to sideflader kun udfyldes delvis af to nabostens endeflader, mens de yderste dele af sidefladerne griber fat i tilsvarende dele af de sten, der ligger skråt for og parallelt med stenen.

Opfindelsen forklares nærmere i forbindelse med tegningen, hvor

- fig. 1 viser en belægning bestående af flere belægningssten ifølge opfindelsen samt forskellige randsten til afgrænsning af belægningen,
- fig. 2 viser indtegnede rette linier, som afgrænser kvadrater med samme arealer som stenenes plane flader, og som skærer hinanden, hvor trækkerfter mellem stenene kan optages,
- fig. 3 viser en anden udførelsesform for belægningssten ifølge opfindelsen, og
- fig. 4 viser en affin afbildning af en belægning med belægningssten ifølge opfindelsen.

I fig. 1 betegner (1) den almindelige sten ifølge opfindelsen, mens (2), (3), (4), (5) og (6) betegner forskellige randsten.

Normalt behøves kun randstenen (2), idet (3) og (6) fås ved at knække ender af (2), og (4) og (5) kun behøves ved specielle anvendelser, hvor man ønsker afgrænsninger, som danner vinkler på 45° med stenenes længdeakser.

Hvor to sten på fig. 1 er mærket med samme tal, er der tale om samme stentype set mod henholdsvis den ene og den anden plane flade, så stenene optræder som hinandens spejlbilleder. De på fig. 2 viste rette liniers skæringspunkter falder sammen med midten af de liniestykker, som angiver de yderste dele af de konkave sideflader, som griber i hinanden, og ikke er i berøring med nabostens endeflader.

Den normale udførelsesform af stenen, betegnet (1) på fig. 1, har fire 90° hjørner, forbundne med krumme sideflader, men den sammenlåsende funktion kan bibeholdes, selvom sidernes krumningsforløb ændres, og selvom hjørnernes vinkler afviger fra 90° . Således viser fig. 3 en udførelsesform, hvor side- og endeflader er sammensatte af plane flader, og i den affine afbildning i fig. 4 har stenene hjørner, som er større end 90° , og hjørner, som er mindre end 90° .

Fig. 4 viser yderligere, at stenenes længdeakser ikke i alle udførelsesformer behøver at stå vinkelret på hinanden.

Fremstilles stenene, så de to plane flader har forskellig farve, vil i den færdige belægning skiftevis den ene og den anden farve ses, så belægningen danner et fletmønster, og farverne vil vejlede om, hvilken stenside, der skal vendes opad.

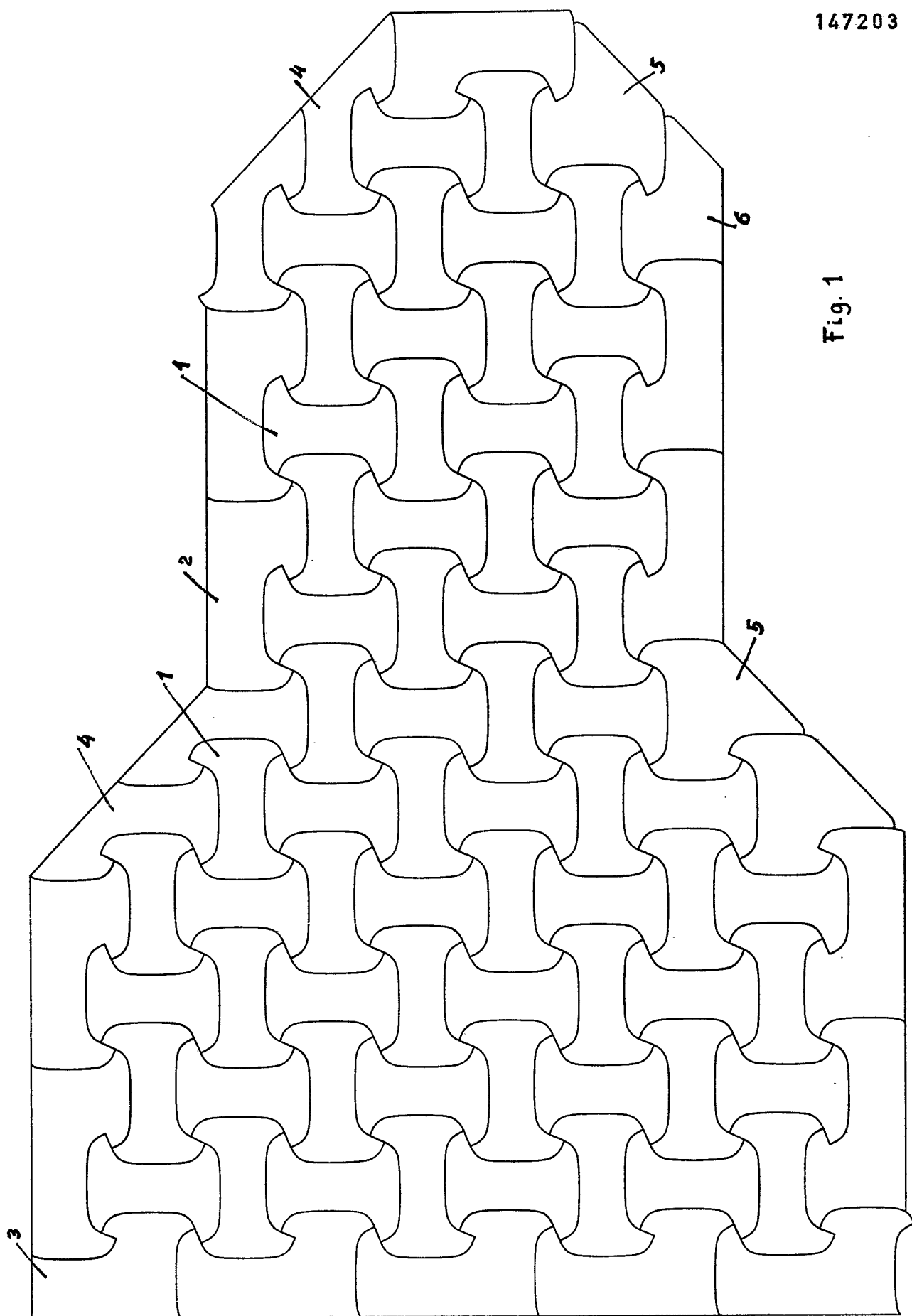
Patentkrav

Belægningssten med en i hovedsagen I-formet centralsymmetrisk facon, k e n d e t e g n e t ved, at stenens hoved og fod er forskudt til hver sin side i forhold til stenens sideflader og tildannet, så de passer ved tilslutning til siderne af tværliggende nabosten af samme facon, idet sidelinien af en sten er længere end linien, som afgrænser stenens hoved eller fod, så sidefladen af en sten kun omtrentlig udfyldes af en tilgrænsende tværliggende stens endeflade, mens den tiloversblevne del af sidefladen er indrettet til at hægte i en tilsvarende del af sidefladen af en skråt for liggende nabosten, som er orienteret parallelt med førstnævnte sten, så den vil kunne indtage førstnævnte stens plads ved en parallelforskydning skråt i forhold til dennes længdeakse.

Fremdragne publikationer:

DE fremlæggesesskrift nr. 1534423.

Fig. 1

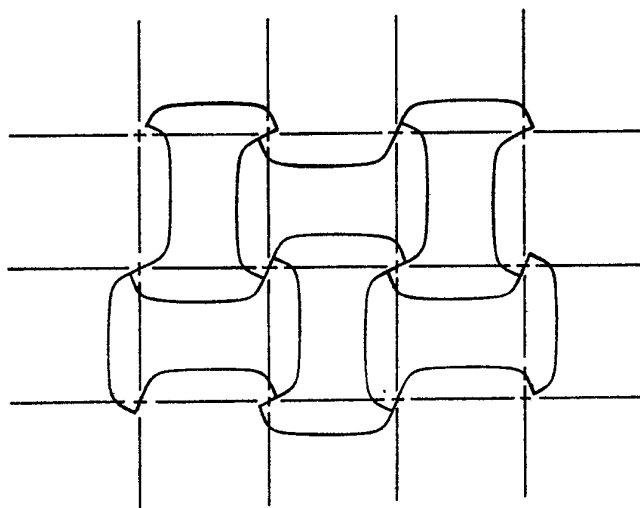

Fig. 2

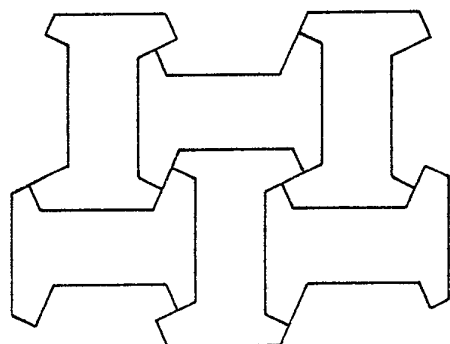

Fig. 3

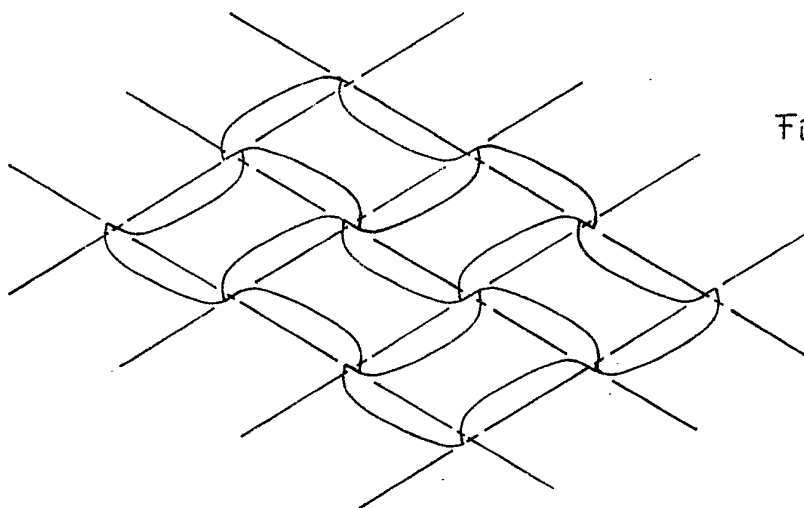

Fig. 4